



**MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO**

OS-I.7222.31.12.2015.DW

Rzeszów, 2016-01-21

D E C Y Z J A

Działając na podstawie:

- art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23);
- art. 192, art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r., poz. 1232 ze zm.) w związku z § 2 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397 ze zm.);
- § 6 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2014r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2014r., poz. 1546);
- §2, §10, §11, §12 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 października 2014r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (Dz.U. 2014 poz. 1542),

po rozpatrzeniu wniosku PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. ul. Węglowa 5, Bełchatów z dnia 24 listopada 2015r., znak: ECR/TE/280/4-1/301/2015 wraz z uzupełnieniem z dnia 13 stycznia 2016r., znak: ECR/TE/280/4-3/10/2016 reprezentowanej przez pełnomocnika Pana Tadeusz Kępskiego w sprawie zmiany decyzji Marszałka Województwa Podkarpackiego z dnia 27 grudnia 2013r., znak: OS-I.7222.32.7.2013.DW zmienionej decyzją Marszałka Województwa Podkarpackiego z dnia 31 października 2014r. znak: OS-I.7222.51.6.2014.DW udzielającej PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A, ul. Węglowa 5, 97-400 Bełchatów, NIP 7690502495, REGON 000560207 pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji bloku gazowo-parowego (BGP), zlokalizowanej na terenie PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. Oddział Elektrociepłownia Rzeszów w Rzeszowie, ul. Ciepłownicza 8.

o r z e k a m

I. Zmieniam za zgodą stron decyzję Marszałka Województwa Podkarpackiego z dnia 27 grudnia 2013r., znak: OS-I.7222.32.7.2013.DW zmienioną decyzją Marszałka Województwa Podkarpackiego z dnia 31 października 2014r. znak: OS-I.7222.51.6.2014.DW udzielającą PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A, ul. Węglowa 5, 97-400 Bełchatów, NIP 7690502495, REGON 000560207 pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji bloku gazowo-parowego

PODKARPACKIE

(BGP), zlokalizowanej na terenie PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. Oddział Elektrociepłownia Rzeszów w Rzeszowie, ul. Ciepłownicza 8., w następujący sposób:

I.1. Tabela Nr 1 otrzymuje brzmienie:

„Tabela Nr 1

Źródło emisji / Emitor	Urządzenie	Dopuszczalne wielkości emisji		
		Rodzaj substancji zanieczyszczających	[mg/Nm ³]*	[Mg/rok]
E-2	Blok gazowo- parowy	Tlenki azotu**	75	229
		Tlenek węgla	100	165

*dopuszczalna wielkość emisji przy zawartości 15% tlenu, w temperaturze 273K i ciśnieniu 101,3 kPa w gazach odlotowych w stanie suchym

**dopuszczalna wielkość emisji tlenków azotu (NO i NO₂) w przeliczeniu na dwutlenek azotu”

I.2. Punkt I.3.1 otrzymuje brzmienie:

„**I.3.1. Układ turbiny gazowej**

Turbina gazowa o konstrukcji jednowałowej z 17-stopniową sprężarką osiową i 4-stopniową turbiną spalania gazu ziemnego GZ 50 w pierścieniowej komorze spalania wyposażonej w 24 palniki hybrydowe (dyfuzyjne) o niskiej emisji NO_x. Nominalna moc elektryczna turbiny wynosi 69 MW_e.

Całkowita sprawność turbiny gazowej przy obciążeniu nominalnym oraz ciśnieniu atmosferycznym 101,3 kPa, temperaturze 288 K i wilgotności względnej powietrza 60%, jest większa niż 75%.

Turbina gazowa pełni funkcje paleniska dla kotła odzysknicowego.”

I.3. Punkt III.1 otrzymuje brzmienie:

„**III.1. Warunki odbiegające od normalnych stanów będą:**

Rozruch instalacji BGP (od uruchomienia do osiągnięcia mocy minimalnej);

Za zakończenie procedury rozruchu czyli osiągnięcie „minimalnego obciążenia rozruchu dla stabilnego wytwarzania” uznawać się będzie spełnienie dwóch z trzech podanych poniżej warunków:

- 1) moc BGP > 46 MWe (45%)
- 2) zawartość tlenu w spalinach <16%,
- 3) stopień otwarcia kierownicy wlotowej powietrza IGW ≥30%

Wyłączenie instalacji (od chwili rozpoczęcia procedury odstawienia do wyłączenia);

Za rozpoczęcie procedury odstawienia czyli osiągnięcia „minimalnego obciążenia wyłączenia dla stabilnego wytwarzania” uznawać się będzie spełnienie dwóch z trzech podanych poniżej warunków:

- 1) moc BGP < 46 MWe (45%)
- 2) zawartość tlenu w spalinach >16%,
- 3) stopień otwarcia kierownicy wlotowej powietrza IGV <30%."

I.4. Punkt VI.3.3.1 otrzymuje brzmienie:

„VI.3.3.1. Ilość odprowadzanych ścieków przemysłowych z BGP określana będzie na podstawie odczytu licznika zainstalowanego na kolektorze tłocznym przepompowni ścieków przemysłowych BGP (przed zrzutem do studzienki S4), co najmniej raz na miesiąc.”

II. Pozostałe warunki decyzji pozostają bez zmian.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 24 listopada 2015r., znak: ECR/TE/280/4-1/301/2015 wraz z uzupełnieniem z dnia 13 stycznia 2016r., znak: ECR/TE/280/4-3/10/2016 PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A., ul. Węglowa 5, 97-400 Bełchatów reprezentowana przez pełnomocnika Pana Tadeusza Kępskiego zwróciła się z wnioskiem o zmianę decyzji Marszałka Województwa Podkarpackiego z dnia 27 grudnia 2013r., znak: OS-I.7222.32.7.2013.DW zmienionej decyzją Marszałka Województwa Podkarpackiego z dnia 31 października 2014r. znak: OS-I.7222.51.6.2014.DW udzielającej PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A, ul. Węglowa 5, 97-400 Bełchatów, NIP 7690502495, REGON 000560207 pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji bloku gazowo-parowego (BGP), zlokalizowanej na terenie PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. Oddział Elektrociepłownia Rzeszów w Rzeszowie, ul. Ciepłownicza 8.

Wniosek Spółki został umieszczony w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie pod numerem 564/2015.

Ekspluatowana instalacja klasyfikuje się zgodnie z ust. 1 pkt. 1 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości do instalacji do spalania paliw o nominalnej mocy nie mniejszej niż 50 MW.

Blok gazowo-parowy zlokalizowany jest na terenie Zakładu, który zgodnie z § 2 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko kwalifikowany jest jako elektrownie konwencjonalne, elektrociepłownie lub inne instalacje do spalania paliw w celu wytworzenia energii elektrycznej lub ciepłej o mocy cieplnej nie mniejszej niż 300 MW rozumianej jako ilość energii wprowadzanej w paliwie do instalacji w jednostce czasu przy ich nominalnym obciążeniu, tym samym zaliczany jest do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Stąd,

zgodnie z art. 183 w związku z art. 378 ust. 2a ustawy Prawo ochrony środowiska właściwym w sprawie jest marszałek województwa.

Po analizie formalnej złożonych dokumentów, pismem z dnia 30 listopada 2016r., znak OS-I.7222.31.12.2015.DW zawiadomiono o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego dla ww. instalacji.

Zgodnie z art. 209 ust 1 ustawy Poś zapis w postaci elektronicznej wniosku został przesłany Ministrowi Środowiska w dniu 30 listopada 2015r.

Po szczegółowym zapoznaniu się z przedłożoną dokumentacją uznano, że spełnia ona wymogi ustawy Prawo ochrony środowiska.

Przedmiotem wniosku są zmiany związane z ustaleniem nowych niższych wartości dopuszczalnej emisji zanieczyszczeń wprowadzonych do powietrza zgodnie z § 6 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2014r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów. Tym samym roczna emisja dopuszczalna z instalacji tlenków azotu zmniejszy się o 64,8 %, a tlenku węgla o 83,5 %.

Na prowadzącym ciążą obowiązki wynikające bezpośrednio z rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 października 2014r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (Dz. U. 2014 poz. 1542), dotyczące wykonywania pomiarów emisji do powietrza.

Rozszerzono również zapisy związane z określeniem warunków rozruchu i wyłączenia instalacji zgodnie z art. 184 ust 2 pkt 10a i Decyzją wykonawczą Komisji z dnia 7 maja 2012r. dotyczącą określenia okresów rozruchu i wyłączenia do celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych.

Analizując przedstawioną dokumentację uznano, że wnioskowane zmiany nie będą powodować znaczącego zwiększenia oddziaływania instalacji na środowisko i nie mieszczą się w definicji istotnej zmiany instalacji zawartej w art. 214 ust. 3 i art. 3 pkt 7 ustawy Prawo ochrony środowiska.

W związku z zainstalowaniem licznika pomiarowego ścieków na odcinku pomiędzy przepompownią ścieków przemysłowych BGP a studzienką zrzutową S4 w punkcie VI.3.3.1 ustalono inny sposób pomiaru ilości odprowadzanych ścieków przemysłowych z instalacji.

Zgodnie z zapisem art. 208 ust. 2 pkt 4 ustawy Prawo ochrony środowiska, wnioskodawca zidentyfikował substancje powodujące ryzyko, zdefiniowane w art. 3 pkt 37a ww. ustawy, wykorzystywane, produkowane lub uwalniane na terenie zakładu w związku z eksploatacją instalacji IPPC. Równocześnie, w oparciu o rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, ze zm.) dokonano oceny ryzyka zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych na terenie Zakładu wykorzystywanymi substancjami niebezpiecznymi oraz potencjalne źródła przedostania się poszczególnych substancji do środowiska

gruntowo-wodnego na terenie Zakładu wraz z opisem stosowanych zabezpieczeń ograniczających to ryzyko:

Nazwa substancji	Kod zagrożenia	Miejsce stosowania / magazynowania/ sposoby zabezpieczenia
Olej transformatorowy /węglowodory	H 304	Olej transformatorowy wykorzystywany jest w podstawowych transformatorach. Olej dostarczany jest w pojemnikach plastikowych w ilości niezbędnej do uzupełnienia bez konieczności jego magazynowania. Transformatory posiadają stanowiska wyposażone w szczelne misy olejowe, zabezpieczające przed przedostaniem się oleju. Pojemność mis olejowych jest projektowo dostosowana do pojemności olejowej zainstalowanych na danych stanowiskach transformatorów. Misy olejowe są połączone ze studzienkami. Woda z opadów atmosferycznych zbierająca się w misach odprowadzana jest poprzez studzienki zlokalizowane obok mis olejowych w których w przypadku wykrycia zanieczyszczenia olejem odpływ blokowany jest automatycznie przez zasuwy odcinające (BGP) a w przypadku wykrycia zanieczyszczenia olejem sygnał przekazywany jest do systemu generując alarm. Ogłędziny transformatorów przeprowadzane są raz na zmianę. Dodatkowo przeprowadza się ogłędziny w przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnych (wysokie i niskie temperatury, przeciążenia, silne burze itp.). Prowadzone są okresowe i poawaryjne badania transformatorów.
Olej turbinowy	-	Olej turbinowy jest wykorzystywany w obiegowym systemie smarowania turbiny gazowej i parowej oraz przekładniach wysokoobrotowych. Napełnianie lub uzupełnianie układu olejowego turbiny gazowej i parowej olejem odbywa się za pomocą pompy przenośnej, poprzez boczny układ podczyszczania oleju. Beczki z olejem po dostarczeniu na teren ECR umieszczane są w obrębie betonowej bezodpływowej misy i stąd olej jest uzupełniany do układu. Spusty i ścieki oleju zanieczyszczonego z instalacji turbinowych odprowadzane są grawitacyjnie do zbiornika pośredniego (beczki) i opróżniane do zbiornika zużytych olejów z BGP znajdującego się w wiacie olejowej przy budynku podgrzewu gazu V 1000 I przeznaczonego do tymczasowego zbierania olejów z BGP oznaczonych kodem 13 01 10 i 13 02 05. Nad zbiornikiem ustawiona jest instalacja do usuwania oparów ze zbiornika oleju. Instalacja ta składa się z dwóch wentylatorów napędzanych silnikami elektrycznymi i filtra koalescencyjnego oparów (odmgławiacz). Olej z odmgławiacza odprowadzony jest do głównego zbiornika oleju a powietrze do atmosfery po przefiltrowaniu przez filtr koalescencyjny. Olej smarny turbinowy zmagazynowany jest w zbiorniku oleju o pojemności 34 m³ (pojemność robocza zbiornika 25 m³). Zbiornik wyposażony jest w olejowskaz optyczny i zdalny. Wewnątrz zbiornika zainstalowane są trzy grzałki elektryczne pozwalające podnieść temperaturę oleju do wymaganej, niezbędnej do uruchomienia turbozespołu, wartości 35 °C. Z boku zbiornika umieszczone są chłodnice oleju. Zbiornik z zabudowanym osprzętem

		i chłodnicami oleju posadowiony jest w szczelnej misie przeciwrozlewowej zaprojektowanej do zmagazynowania całej ilości układu oleju turbinowego, bez możliwości wydostania się oleju po za obręb misy przeciw rozlewowej. w przypadku rozszczelnienia. Ilość oleju na uzupełnienia: średnio około 800 l/rok. Turbozespoł gazowo-parowego zabezpieczony jest przed wydostaniem się oleju na zewnątrz maszynowni separatorem substancji ropopochodnych, Zbiornik olejów, pompy, chłodnice umieszczone nad szczelną, bezodpływową misą obliczoną tak, aby pomieścić całą objętość oleju stosowanego w turbozespołe, Podczas wystąpienia wycieków z instalacji olejowych, podczas wykonywania prac remontowych oraz podczas czynności eksploatacyjnych (np. wymiana filtrów olejowych) wszystkie ścieki dostają się wyłącznie do separatora, skąd po oczyszczeniu kierowane są do kanalizacji przemysłowej, W przypadku ewentualnych wycieków w rejonie turbozespołu personel obsługujący podejmuje działania określone odpowiednimi instrukcjami tj. zbiera olej za pomocą dostępnych na maszynowni sorbentów, kontroluje pracę separatora oleju oraz stan kanalizacji wewnątrz budynku głównego BGP. Zanieczyszczony olejem sorbent magazynowany jest w specjalnie wyznaczonym miejscu w szczelnym pojemniku do magazynowania odpadów. Zużyty olej turbinowy (w przypadku wymiany) odbierany jest w ramach serwisowej usługi wymiany oleju przez firmę zewnętrzną.
Olej hydrauliczny HMA 46 / węglowodory	-	Olej hydrauliczny stosowany jest w układzie regulacji zaworami turbiny parowej w budynku głównym BGP w układzie agregatu hydraulicznego. Napełnianie układu olejowego hydraulicznego odbywa się za pomocą pompy przenośnej, poprzez boczny układ podczyszczania oleju. Beczki z olejem po dostarczeniu na teren ECR umieszczane są w obrębie betonowej bezodpływowej misy i stąd olej jest uzupełniany do układu. Agregat hydrauliczny oleju regulacyjnego turbiny parowej zabezpieczony przed wydostaniem się oleju na zewnątrz maszynowni separatorem substancji ropopochodnych. Ewentualne wycieki z instalacji oleju regulacyjnego, podczas wykonywania prac remontowych oraz podczas czynności eksploatacyjnych (np. wymiana filtrów olejowych) dostają się wyłącznie do separatora. Ścieki po oczyszczeniu kierowane są do kanalizacji przemysłowej, W przypadku ewentualnych wycieków w rejonie turbozespołu personel obsługujący podejmuje działania określone odpowiednimi instrukcjami tj. zbiera olej za pomocą dostępnych na maszynowni sorbentów, kontroluje pracę separatora oleju oraz stan kanalizacji wewnątrz budynku głównego BGP. Zanieczyszczony olejem sorbent magazynowany jest w specjalnie wyznaczonym miejscu w szczelnym pojemniku dla odpadów niebezpiecznych oznakowanych kodem 15 02 02 usytuowanym w wiacie olejowej przy budynku podgrzewu gazu BGP. Zużyty olej hydrauliczny (w przypadku wymiany co 2 lata)
Olej hydrauliczny HMA 32 / węglowodory		

		odbierany jest w ramach serwisowej usługi wymiany oleju przez firmę zewnętrzną.
Chlorowódór/ kwas solny 33 %	H 335, H 314, H 290	Substancje wykorzystywane są w procesie demineralizacji wody na potrzeby BGP. Służą do czyszczenia membran ultrafiltracji i dozowana jest do wody płucznej. Dostarczana w oryginalnych 35 litrowych pojemnikach producenta. Substancje z pojemników przepompowywany jest bezpośrednio do zbiorników dozujących. Substancje dostarczane i magazynowane są w oryginalnych opakowaniach producenta o niewielkiej pojemności. Podczas przyjęcia opakowań kontrolowany jest stan opakowań pod kątem ewentualnych uszkodzeń i wycieków. Substancja z opakowania przepompowywana jest bezpośrednio do zbiornika dozującego. Zbiorniki dozujące znajdują się w wannach wychwytujących zdolne przejąć całość cieczy na wypadek jego rozszczelnienia. Jednorazowo wykorzystywane niewielkie ilości substancji. Wyciek substancji może być zneutralizowany dostępnymi w instalacji substancjami neutralizującymi.
Wodorotlenek sodu 50 %	H 314, H 290	
Amoniak / woda amoniakalna 25 %	H 314, H 315, H 400	Substancja wykorzystywana w procesie demineralizacji wody na potrzeby BGP. Substancja dostarczana przez specjalistycznego dostawcę. Substancja dostarczana i magazynowana w oryginalnych opakowaniach producenta o niewielkiej pojemności. Podczas przyjęcia opakowań kontrolowany jest stan opakowań pod kątem ewentualnych uszkodzeń i wycieków. Substancja z opakowania przepompowywana jest bezpośrednio do zbiornika dozującego. Zbiorniki dozujące znajdują się w wannach wychwytujących zdolne przejąć całość cieczy na wypadek jego rozszczelnienia. Wyciek substancji może być zneutralizowany dostępnymi w instalacji substancjami neutralizującymi.
Podchloryn sodu	H 335, H 314, H 318, H 400	Substancja wykorzystywana w procesie demineralizacji wody na potrzeby BGP. Substancja dostarczana przez specjalistycznego dostawcę. Substancja dostarczana i magazynowana w oryginalnych opakowaniach producenta o niewielkiej pojemności. Podczas przyjęcia opakowań kontrolowany jest stan opakowań pod kątem ewentualnych uszkodzeń i wycieków. Substancja z opakowania przepompowywana jest bezpośrednio do zbiornika dozującego. Zbiorniki dozujące znajdują się w wannach wychwytujących zdolne przejąć całość cieczy na wypadek jego rozszczelnienia. Wyciek substancji może być zneutralizowany dostępnymi w instalacji substancjami neutralizującymi.

Ponadto na terenie zakładu funkcjonują instalacje pomocnicze, których wpływ na stan środowisko wodno – gruntowego przedstawia się następująco:

Stacja Uzdatniania Wody

W Stacji Uzdatniania Wody prowadzony jest proces dekarbonizacji i koagulacji wody surowej w akcelatorze. W procesie usuwania twardości węglanowej wody metodą strącaniową wykorzystywane są: Ca(OH)_2 , siarczan żelaza (PIX 113)

Mleko wapienne - 20% Ca(OH)_2 - magazynowane jest w dwóch zbiornikach (sytnikach) o pojemności roboczej $V=140\text{m}^3$ każdy. Zbiorniki zabezpieczone od wewnątrz powłoką antykorozyjną. Do zbiorników tych doprowadzone jest powietrze do okresowego wzruszania i uśredniania roztworu Ca(OH)_2 .

Siarczan żelazowy PIX113 magazynowany jest w zbiorniku magazynowo – dozującym składającym się ze zbiornika głównego PE100 o objętości całkowitej - $8,68\text{ m}^3$ i zbiornika wychwytującego PE100, o objętości całkowitej – $11,86\text{ m}^3$) zdolnego przejąć całość cieczy na wypadek jego rozszczelnienia. Zbiornik wyposażony jest w układ sygnalizacji optyczno - dźwiękowej przepełnienia i rozszczelnienia.

Zmiękczenie wody prowadzone jest metodą jonitową w systemie współprądowym przy wykorzystaniu wymienników jonitowych z jonitami sodowymi. Jonity regenerowane są roztworem wodnym soli NaCl. Magazynowanie i przygotowanie roztworów solanki odbywa się w zbiorniku do magazynowania soli na mokro składającym się z trzech komór; dwóch magazynowych i jednej z roztworem o stężeniu roboczym.

Stacja paliw

W Elektrociepłowni jest eksploatowana stacja paliw, w której paliwo magazynowane jest w zbiorniku stalowym, dwupłaszczowym, bezciśnieniowym, dwukomorowym (o pojemności 20 m³ i 10 m³), podziemnym, walcowym o osi poziomej. Zbiornik jest posadowiony w ziemi pod warstwą gruntu na głębokości minimum 0,5 m i maksymalnie 1,0 m mierząc od poziomu gruntu do górnej tworzącej płaszcza zbiornika. Zbiornik posiada system monitorowania szczelności zbiornika wewnętrznego metodą moką, umożliwiającą ciągłą kontrolę szczelności zbiornika.

Wody opadowe odpływające z terenu stacji paliw są oczyszczane w separatorze koalescencyjnym.

Gospodarka ściekowa

Na terenie Elektrociepłowni Rzeszów funkcjonują trzy typy kanalizacji:

- 1) Kanalizacja sanitarna odprowadzająca ścieki bytowe z pomieszczeń socjalnych za pośrednictwem zakładowej przepompowni ścieków sanitarnych, do miejskiej oczyszczalni ścieków. Oprócz ścieków bytowych do kanalizacji sanitarnej odprowadzane są ścieki z urządzeń podczyszczających: neutralizatorów z pomieszczeń akumulatorowni oraz laboratorium. Sieć kanalizacji sanitarnej wykonana jest z rur kamionkowych i betonowych VIPRO o średnicach DN 200-500mm.
- 2) Kanalizacja przemysłowa odprowadzająca ścieki przemysłowe z osadnika miazgi węglowej, odwodnień placu magazynowego żużla, odwodnień terenu sprężarkowni, ścieki zmywne z obiektów kotłowni, odwodnień budynku głównego kotłowni WR-25 i terenu gospodarki olejowej, oraz ścieki technologiczne powstałe w BGP (odsalamia układu chłodzącego, ścieki ze stacji demineralizacji wody, odmuliny i odsoliny z kotłów, ścieki deszczowe z odwadniania mis transformatorów ścieki z mycia i odwadniania układów technologicznych) i stacji paliw, za pośrednictwem przepompowni ścieków przemysłowych, na miejsce gromadzenia odpadów paleniskowych, jako uzupełnienie hydrotransportu (w sezonie letnim stanowią również zabezpieczenie przed pyleniem ze zgromadzonych odpadów). Ścieki z terenu gospodarki olejowej przed odprowadzeniem podczyszczane są w łapaczu oleju, natomiast ścieki z terenu sprężarkowni podczyszczane są w przepływowym separatorze oleju. Sieć kanalizacji przemysłowej wykonana z rur kamionkowych i betonowych VIPRO o średnicach DN 150-300 mm.
- 3) Kanalizacja deszczowa odprowadzająca ścieki deszczowe z terenu EC do miejskiego kolektora deszczowego. Sieć kanalizacji deszczowej wykonana jest z rur betonowych i żelbetowych o średnicach DN 150-800mm.

Mając na uwadze powyższe stwierdzono, że zabezpieczenia stosowane na terenie Zakładu skutecznie uniemożliwiają zanieczyszczenie gleby ziemi i wód gruntowych substancjami powodującymi ryzyko. W związku powyższym sporządzenie raportu początkowego nie było wymagane

Analizując wskazane powyżej okoliczności w szczególności w zakresie stosowania technologii, emisji do środowiska oraz spełniania wymagań wynikających z najlepszych dostępnych technik ustalono, że ww. zmiany nie powodują istotnych zmian w sposobie funkcjonowania instalacji i nie spowodują zwiększenia negatywnego oddziaływania na środowisko, oraz nie zmieniają ustaleń dotyczących spełnienia wymogów określonych w dokumentach referencyjnych.

Zachowane są również standardy jakości środowiska.

Za wprowadzeniem w decyzji zmian wnioskowanych zgodnie z art. 155 ustawą Kpa, przemawia słuszny interes Strony. Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 10 § 1 Kpa organ zapewnił stronie czynny udział w każdym stadium postępowania a przed wydaniem decyzji umożliwił wypowiedzenie się co do zebranych materiałów.

Biorąc pod uwagę powyższe oraz to, że za zmianą przedmiotowej decyzji przemawia słuszny interes strony, a przepisy szczególne nie sprzeciwiają się zmianie orzeczono jak w podstawie.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Ministra Środowiska za pośrednictwem Marszałka Województwa Podkarpackiego w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji. Odwołanie należy składać w dwóch egzemplarzach.

Oплата skarbową w wys. 1005,50 zł.
uiszczoną w dniu 23.11.2015 r.
na rachunek bankowy: Nr 17 1020 4391 2018 0062 0000 0423
Urzędu Miasta Rzeszowa



Z up. MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA

Andrzej Kulig
DYREKTOR DEPARTAMENTU
OCHRONY ŚRODOWISKA

Otrzymują:

1. Pan Tadeusz Kępski
PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. Oddział Elektrociepłownia Rzeszów
ul. Ciepłownicza 8, 35-959 Rzeszów

Do wiadomości:

1. PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A.,
ul. Węglowa 5, 97- 400 Bełchatów
2. Minister Środowiska
ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa
3. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska,
ul. Langiewicza 26, 35-101 Rzeszów

Sporządziła: Dorota Wiśniewska

OS-I.7222.31.12.2015.DW

